

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/66/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713202591
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8713202591.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Anny Ilčinovej a JUDr. Jozefa Angeloviča, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, 921 22 Piešťany, Teplická 7434/147, zastúpený Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s. r. o., IČO: 36 789 615, 811 07 Bratislava, Justičná 9, proti žalovanému P. H., F.. XX.X.XXXX, T. H., P. XX, za účasti intervenienta na strane žalovaného: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovanská 10, 909 01 Skalica, IČO: 42 264 154, právne zastúpenému JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, AK so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, v konaní o zaplatenie 1.478,14 eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 11C/185/2013-136 zo dňa 11.5.2017, takto jednohlasne

rozhodol:

R u š í rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) žalobu zamietol a zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca podal dňa 26.2.2013 návrh na začatie konania o zaplatenie istiny 1.478,14 eur s prísl.. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalobca uzavrel so žalovaným dňa 22.6.2006 úverovú zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX a súčasne zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že v zmysle § 1, § 2 a § 3 Hlavy 8 zaslal žalovanému úverovú kartu spolu s výzvou k jej aktivácii a metodickou príručkou, na základe čoho žalovaný aktivoval úverovú kartu. Dňom aktivácie úverovej karty zriadil žalobca žalovanému úverový účet pre čerpanie revolvingového úveru.

2. Žalovaný slobodným, vážnym a zrozumiteľným prejavom vôle - aktiváciou úverovej karty a následným prvým čerpaním peňažných prostriedkov dňa 17.3.2009, prostredníctvom takto aktivovanej úverovej karty, naplnil odkladaciu podmienku stanovenou zmluvou a zmluva o revolvingovom úvere sa stala účinnou pod identifikačným č. XXXXXXXXXXXX.

3. Súd prvej inštancie mal preukázané, že dňa 22.6.2006 bola uzatvorená úverová zmluva medzi žalobcom a žalovaným. Súčasťou úverovej zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky. Súd mal ďalej preukázané, že žalobca zaslal žalovanému výzvu k úhrade celého úveru, v ktorom uviedol, že celková dlžná čiastka činí 1.478,14 eur, a to dňa 29.3.2010. Súd mal preukázané z výpisu žalobcu výber platby kartou zo strany žalovaného.

3. Súd prvej inštancie v uvedenej právnej veci vydal platobný rozkaz dňa 25.3.2013 č. k. XXRo/XX/XXXX-XX, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, a preto súd ustanovil uznesením zo dňa 31.5.2013 žalovanému Z. E.. Q. J. R. J. Ú. Z. J. T.. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.6.2013.

Okresný súd uznesením č. k. XXRo/XX/XXXX-XX zo dňa 23.7.2013, právoplatné dňa 16.8.2013 zrušil platobný rozkaz zo dňa 25.3.2013.

4. Dňa 8.8.2012 v exekučnej veci oprávneného Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36234176, Piešťany a povinného P. H., F. XX.XX.XXXX, T. D. XXXX/XX, H., Č.. P. XXEr/XXX/XXXX-XX súd exekučné konanie zastavil a náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 5.10.2013. Keďže oprávnený v exekučnom konaní nebol úspešný, tak následne dňa 26.2.2013 podal opätovne na súd žalobu o zaplatenie istiny v sume 1.478,14 eur s prísl. titulom plnenia z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.6.2006, t. j. tej istej zmluvy, na základe ktorej bolo vydané rozhodnutie rozhodcovského súdu a na základe tej istej zmluvy bolo exekučné konanie zastavené a vykonanie exekúcie bolo zamietnuté a napriek negatívnym rozhodnutiam príslušného súdu aj žalobca naďalej pokračoval v nekalých svojich konaniach, aj napriek tomu, že v uzneseniach Okresného súdu Poprad a z praxe jednotlivých rozhodovacej činnosti na príslušných súdoch je jasné a tieto skutočnosti sú mu známe, že konania, ktoré žalobca realizoval, boli v rozpore s ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie považuje konanie žalobcu za absolútne v rozpore so základnými právami jednak morálky a jednak podnikania. V uvedenej veci už bolo raz rozhodnuté rozhodcovským súdom, a preto aj okrem iného aj z tohto dôvodu okresný súd návrh zamietol ako nedôvodný.

5. Súd prvej inštancie mal preukázané zo spisového materiálu XXEr/XXX/XXXX Exekútorský úrad D.. H. H.-súdny exekútor, že dňa 8.3.2012 bola podaná žiadosť o udelenie poverenia o vykonanie exekúcie na Okresný súd Poprad, kde oprávneným je Home Credit Slovakia, a.s. Piešťany, IČO: 36234176 a povinný P. H., F. XX.XX.XXXX, T. D. XXXX/XX, H., kde predmetom je vymoženie istiny v sume 1.327,29 eur s príslušenstvom. Titulom na vydanie poverenia bol rozhodcovský rozsudok vydaný D.. S. P., S. J.. W.. H.-C.-I., tento nadobudol právoplatnosť dňa 12.10.2011 a vykonateľnosť dňa 16.10.2011, kde žalovaný bol povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.327,29 eur s prísl. a zmluvnej pokuty 20,90 eur. Okresný súd Poprad uznesením zo dňa 10.4.2012, právoplatné dňa 12.5.2012, kde uvedeným uznesením žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

6. Predmetom žaloby zo dňa 26.2.2013 bola úhrada dlžnej sumy na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, kde v exekučnom konaní bola predmetom exekučného konania tá istá úverová zmluva.

7. Následne citujúc § 2 písm. a), b) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, článok 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993, prílohu tejto Smernice ods. 1 písm. g), rozsudok Súdneho dvora (ES) vo veci C-240/98 zo dňa 27.6.2000, rozsudok toho istého súdu vo veci C-168/05 zo dňa 26.10.2006, rozsudok toho istého súdu vo veci C-243/08 zo dňa 4.6.2000, spolu s citáciou ustanovení § 497 Obchodného zákonníka, § 39, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 5 všetko Občianskeho zákonníka a § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1, všetko zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, súd prvej inštancie posúdil zmluvu ako spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení, keď žalobca mal pri uzatváraní a plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka vystupuje spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti.

8. Súd prvej inštancie mal za to, že spotrebiteľovi musia byť už pri podpise zmluvy poskytnuté všetky informácie, ktoré sa vzťahujú na žiadaný a poskytovaný úver. Musí teda poznať všetky informácie uvedené v § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. V samotnom texte zmluvy, ktorý žalovaný podpísal sa však nenachádzajú úplné informácie o dátume splatnosti prvej splátky, ani dátum splatnosti poslednej splátky, teda údaj o konečnej splatnosti úveru, pričom tieto údaje neobsahujú ani zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere. V zmluve je uvedená iba výška splátky 839,- Sk, t. j. 27,85 eur, pričom nie je zrejmé, aká časť tejto splátky pripadá na istinu, aká na úroky a aká na prípadné poplatky a k zmluve nebol doložený ani žiadny splátkový kalendár, z ktorého by boli tieto skutočnosti zrejmé. Ohľadom absencie údajov o konečnej splatnosti, súd poukazuje na to, že v samotnej zmluve je uvedený údaj o splatnosti úveru 10 mesiacov, dátum prvej splátky a poslednej splátky však uvedený nie je. Údaj o dátume splatnosti poslednej splátky obsahuje iba oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré však nie je žalovaným podpísané a je datované až po podpise zmluvy zo strany žalovaného. Z uvedeného je potom zrejmé, že v čase podpisu zmluvy žalovaný nebol ako spotrebiteľ informovaný o všetkých skutočnostiach, ktoré by mohli ovplyvniť jeho rozhodnutie o tom, či za uvedených podmienok bude mať záujem o predmetný úver. Tieto informácie jej mali byť poskytnuté až po podpise zmluvy,

a to v oznámení o schválení úveru, čomu možno prisúdiť charakter nekalej obchodnej praktiky zo strany navrhovateľa ako veriteľa. Obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom, vrátane celkového prevedenia, uvádza do omylu alebo je spôsobilá uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj keď je táto informácia vecne správna vo vzťahu k jednému alebo viacerým nasledujúcim prvkom, pričom v oboch prípadoch zapríčiňuje alebo je spôsobilá zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Uzatváranie zmlúv, ako aj činnosti tomu predchádzajúce sú nepochybne konaním, ktoré nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi ani nesmie byť spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľom. Dĺžnik v čase podpisu zmluvy nemá vedomosť o tom v akej výške a s akými podmienkami bude úver schválený, pretože schválenie úveru mu má byť oznámené až následne navrhovateľom, kedy už nemá možnosť ovplyvniť výšku úveru, výšku úrokov, výšku splátky, splatnosť úveru a ostatné podmienky vzťahujúce sa na úver.

9. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 CSP tak, že úspešnému žalovanému z dôvodu, že mu žiadne trovy konania nevznikli, tieto nepriznal.

10. Proti tomuto rozsudku ako celku, podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie. V podanom odvolaní namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôsledkov dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP), konanie má jednu vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. d) CSP), súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, aby došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP) a súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP).

11. Žalobca poukázal, že okresný súd v uznesení zo dňa 10.4.2012 vo veci XXEr/XXX/XXXXXX-, ktorým zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorého podkladom bol rozhodcovský rozsudok zo dňa 14.9.2011, ktorým rozhodcovský súd vyhovel návrhu žalobcu, uvádza: „súdu z dojedanej rozhodcovskej doložky vyplýva, že spotrebiteľ je nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu na rozhodcovskom súde, ktorého právomoc je založená vyššie uvedenou rozhodcovskou doložkou. Táto rozhodcovská doložka bráni tomu aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre exekútora... Podľa názoru súdu je však dojednanie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná... Súd dospel k názoru, že dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprimeranou podmienkou, spotrebiteľ ňou nie je viazaný, a táto je v rozpore s príslušnými ustanoveniami, najmä § 52 a násl. Obč. zákonníka, ako aj v rozpore s ustanoveniami Smernice 93/13/ EHS“.

12. Z vyššie citovaného uznesenia exekučného súdu je podľa odvolateľa zrejmé, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že dojednaná rozhodcovská doložka je neplatná. Keďže rozhodcovská doložka je neplatná, potom ani nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie o danom nároku, vydaný rozhodcovský rozsudok nemôže byť exekučným titulom. Exekučný súd svojím rozhodnutím zasiahol do materiálnej právomoci rozhodcovského rozsudku takým spôsobom, že mu nepriznal účinky právoplatnosti a vykonateľnosti. Na základe uvedeného je potom nutné prijať záver, že predmetný rozhodcovský rozsudok je nulitným rozhodnutím a nulitné rozhodnutie nepredstavuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Skutočnosť, že nulitný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci vyplýva podľa žalobcu z ustálenej judikatúry súdov SR, ako aj z právnej teórie. V zmysle uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 31.5.2012 vo veci sp. zn. XXCoE/XXX/XXXX, nulitný titul žiadnu prekážku následného prejednávania, a tiež rozhodnutia veci všeobecným súdom, nepredstavuje. Na základe vyššie uvedeného bol žalobca toho názoru, že súd prvej inštancie zamietnutím žaloby z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci, zaťažil napadnuté rozhodnutie vadami v zmysle vyššie uvedených odvolacích dôvodov.

13. V ďalšom žalobca namietal skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nezodpovedá kladeným požiadavkám na riadne a presvedčivé odôvodnenie súdneho rozhodnutia tak, ako je to uvedené v § 220 ods. 2 CSP, ako aj to, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je zmätočné, keď

tento v bode 18 napadnutého rozhodnutia cituje ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka, týkajúci sa neplatnosti právneho úkonu, keď naopak v bode 32 súd danú úverovú zmluvu posúdil ako spotrebiteľskú v zmysle § 52 a násl. Občianskeho zákonníka. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Podľa názoru žalobcu, súd prvej inštancie nemôže pri záveroch neplatnosti predmetnej zmluvy, a zároveň na predmetnú zmluvu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a Zákona o spotrebiteľských úveroch.

14. Z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že súd prvej inštancie aplikoval na predmetnú úverovú zmluvu, ktorej predmetom bolo aj poskytnutie revolvingového úveru, zákon číslo 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Predmetná úverová zmluva sa stala platnou dňa 22.6.2006 (t. j. dňom podpisu úverovej zmluvy) a účinnou dňom 19.2.2009 (t. j. dňom aktivácie kreditnej karty), avšak Zákon o spotrebiteľských úveroch nadobudol účinnosť až dňom 11.6.2010. Je nepochybné, že súd prvej inštancie mal na predmetnú úverovú zmluvu aplikovať právny predpis platný a účinný v čase uzavretia zmluvy (t. j. vzniku zmluvného vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom), to znamená zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Aplikáciu Zákona o spotrebiteľských úveroch na zmluvný vzťah, ktorý vznikol za účinnosti zákona č. 258/2001, neumožnil ani prechodné ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch. Na základe vyššie uvedeného bol žalobca toho názoru, že súd prvej inštancie uvedeným postupom zaťažil svoje rozhodnutie vadami.

15. Žalobca uviedol, že žalovaný čerpal finančné prostriedky v celkovej výške 1.478,61 eur, pričom celkovo uhradil sumu vo výške 378,- eur. Poslednú úhradu vo výške 54,- eur uskutočnil žalovaný dňa 5.11.2009, to znamená pred podaním žaloby v danom spore. Žalobca zohľadnil v podanej žalobe všetky úhrady žalovaného. Po podaní žaloby žalovaný neuhradil žiadnu úhradu. Poukazujúc na uvedené preto žalobca navrhol aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu tak, že zaviazá žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 1.100,61 eur, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 13.4.2010 do zaplatenia, a na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

16. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

17. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie osobou oprávnenou - žalobcom (§ 359 v spojení s § 262 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle vyplývajúcej z ustanovenia § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

18. Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávnom právnom posúdení, bolo zistiť, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy. Nesprávnym právny posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

19. Odvolací súd sa plne stotožňuje s odvolaním žalobcu v tom smere, že rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný a zmätočný keď z jeho odôvodnenia, a to konkrétne bodov 7, 8 a 9, sa odvolaciemu súdu vzhľadom na poukazovanie okresného súdu na vydaný rozhodcovský rozsudok, v tom smere, že v tejto veci už bolo raz rozhodnuté, ako aj v tom, že v exekučnom konaní bola predmetom exekučného konania tá istá úverová zmluva, javí, že súd prvej inštancie zamietol návrh pre prekážku rozsúdenej veci (res iudicata).

20. Odvolací súd sa plne stotožnil s odvolacími námietkami žalobcu ohľadom posúdenia tejto otázky, či rozhodcovský rozsudok v súdnej veci tvorí prekážku veci rozhodnutia, alebo nie. Odvolací súd dodáva, že doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zák. č. 244/2002 Z. z., má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu (§ 35 zák. č. 244/2002 Z. z.). Tuzemský rozhodcovský rozsudok, ktorý sa stal právoplatným, je po uplynutí lehoty na plnenie v Slovenskej republike vykonateľný podľa osobitných predpisov (§ 44 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z. z.). Vzhľadom na to, že právoplatný rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky ako rozsudok všeobecného súdu, je súd povinný nakladať s takýmto rozsudkom rovnako, ako s rozsudkom

všeobecného súdu. V opačnom prípade by porušil zásadu rovnocennosti a neprípustne by uplatnil rozdielny procesný postup v prípade, že žalobca uplatňuje svoje právo na základe rozsudku vydaného všeobecným súdom, a iný prístup, ak uplatňuje svoje právo na základe rozhodcovského rozsudku vydaného v rozhodcovskom konaní. Zároveň však platí, že rozhodnutie, ktoré nie je exekučným titulom, nie je spôsobilé byť podkladom pre nútený výkon rozhodnutia (exekúciu). Rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy, alebo mať formu rozhodcovskej doložky v zmluve (§ 4 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z.). Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Ak v určitej veci nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, alebo došlo k dojednaniu rozhodcovskej doložke neplatne, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd, a v tomto konaní ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Keby súd v takomto prípade akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto nemal právomoc. Išlo by o akceptáciu „rozhodnuté“ nevykonateľného, majúceho účinky paaktu (viď aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. XCdo/XXX/XXXX zo dňa 9.2.2012, uznesenie XCdo/XXX/XXXX zo dňa 18.1.2012, uznesenie XMCdo/XX/XXXX zo dňa 26.9.2011, uznesenie sp. zn. XCdo/XXX/XXXX zo dňa 13.10.2011 - rozhodnutie číslo 46 Zbierky stanovísk NS a súdov SR 3/2012).

21. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť, nakoľko uznesením č. k. XXEr/XXX/XXXX-XX zo dňa 8.8.2010 bolo exekučné konanie vo veci žalobcu ako oprávneného proti žalovanému ako povinnému zastavené z dôvodu, že uznesením v tej istej veci zo dňa 10.4.2012 bola žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia zamietnutá, pretože exekučný titul bol v rozpore so zákonom, nemohla preto neplatná rozhodcovská doložka platne založiť právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie veci a na vydanie rozhodnutia, a preto vzhľadom na takéto neexistujúci (nulitný) exekučný titul neprichádza v úvahu námietka žalovaného, týkajúca sa právoplatného a vykonateľného rozhodnutia a založenia údajnej prekážky právoplatne rozsúdenej veci, keďže nulitný titul žiadnu prekážku následného prejednania a tiež rozhodnutia veci všeobecným súdom, nepredstavuje.

22. Napadnuté rozhodnutie je v poradí druhým meritórnym rozhodnutím v tejto veci, keď predchádzajúce rozhodnutie súdu prvej inštancie č. k. XXC/XXX/XXXX-XX zo dňa 1.10.2013 bolo v jeho napadnutej časti, t. j. v časti, ktorou bola žaloba zamietnutá vo výške istiny 1.100,61 eur, ako aj vo výroku o náhrade trov konania, zrušené a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

23. Z poradí druhého rozhodnutia vo veci sa odvolaciemu súdu javí, že súd prvej inštancie rozhodol opätovne o celom uplatnenom nároku na zaplatenie sumy 1.478,14 eur, aj keď, ako to už uviedol odvolací súd vyššie, v poradí prvý rozsudok v tej časti, ktorou zamietol nárok žalobcu na zaplatenie istiny nad sumu 1.100,61 eur, nadobudol z dôvodu, že žalobca podal odvolanie iba čo do výšky 1.100,61 eur, právoplatnosť v časti prevyšujúcej túto sumu

24. Ako v poradí prvom odvolaní, tak aj v odvolaní, ktoré je predmetom tohto prieskumu odvolacieho súdu, žalovaný poukazuje na skutočnosť, že ak by išlo o neplatný právny úkon v celom rozsahu, vzniklo by žalobcovi ako veriteľovi právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. V dôsledku toho každý z účastníkov zmluvného vzťahu by bol povinný vrátiť druhému všetko, čo v zmysle neplatnej zmluvy dostal. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je jasné - súd prvej inštancie sa s tým nijako nezaoberal, prečo, keď žalovaný čerpal celkové finančné prostriedky od žalobcu vo výške 1.478,61 eur a uhradil sumu vo výške 378,- eur, nie je povinný vrátiť žalobcovi zostatok čerpaných finančných prostriedkov, keď súd prvej inštancie konšatoval neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere.

25. Nakoľko už v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu tento konšatoval, že rozsudok v tej časti, ktorou žalovaná nad sumu 1.100,61 eur až do celkom požadovanej sumy 1.478,14 eur zamietnutá, odvolací súd nepreskúmaval, nakoľko táto časť nebola napadnutá odvolaním žalobcu, nebude odvolací súd z dôvodu, že v tejto zamietavej časti nadobudlo v poradí prvé rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej právoplatnosť, sa ani v tomto poradí v druhom odvolacom konaní zaoberať touto časťou rozhodnutia súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie napriek viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým mu bolo uložené doplniť dokazovanie v naznačenom smere, t. j. predovšetkým sa vysporiadať s platnosťou zmluvy a povinnosťou dlžníka vrátiť poskytnutý úver, a v prípade, že sú iné zmluvné dojednania neplatné, bezpečne zistiť sumu, aká bola poskytnutá zo strany žalobcu žalovanému titulom poskytnutého úveru, a celkovú výšku úhrad zo strany žalovaného v prospech žalobcu a následne vo veci rozhodnúť, tak neurobil, keď konštatujúc neprijateľnosť zmluvných podmienok, neuviedol, prečo tak potom žalovaný nemusí z tohto úveru, ktorý je bezúročný a bez poplatkov, vrátiť aspoň zostatok

poskytnutej a ním nevrátenej sumy, resp. to isté platí v prípade absolútnej neplatnosti (súd prvej inštancie cituje ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka) zmluvných dojednaní strán sporu, keď v tom prípade sú si strany povinné vrátiť to, čo si navzájom poskytli (vzájomné plnenia) s tým, že žalovaný nijako doposiaľ v konaní nerozporoval, že z celkovo poskytnutej sumy 1.478,61 eur vrátil žalobcovi sumu vo výške 378,- eur.

26. Okrem nedostatočného zistenia skutkového stavu je potrebné opätovne konštatovať, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nedostatočne odôvodnené, čo má za následok jeho nepreskúmateľnosť, a to až do takej miery, že odvolací súd k niektorým záverom nemôže z dôvodu ich zmätočnosti, resp. vzájomnej rozporuplnosti, vid' napr. vyššie citovanú súdom prvej inštancie uvádzanú absolútnu neplatnosť zmluvných dojednaní, resp. následné posudzovanie zmluvných dojednaní v zmysle spotrebiteľského práva v bodoch 27 a 28 napadnutého rozsudku zaujať stanovisko, čo spôsobuje jeho celkovú zmätočnosť, a tým aj nepreskúmateľnosť odvolacím súdom.

27. Navyiac je potrebné konštatovať, že napriek tomu, že súd prvej inštancie po zrušení a vrátení vecí uznesením zo dňa 5.6.2015, ustanovil žalovanému opatrovníka pre toto konanie v osobe D.. D. D., s týmto opatrovníkom nekonal, ale konal priamo so žalovaným bez zrušenia uznesenia o ustanovení opatrovníka žalovanému. V konaní vystupovalo ako intervent na strane žalovaného Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ s tým, že súd prvej inštancie v poradí prvom zrušení vecí, s ním naďalej nekonal (nedoručoval mu žiadne písomnosti, ani ho nepredvolával na nariadené pojednávanie), pričom to nijako vo svojom rozhodnutí neodôvodnil. Navyiac priamo v rozpore so zmyslom a účelom združení na ochranu spotrebiteľov, ustanovil tomuto občianskemu združeniu uznesením zo dňa 11.6.2015 opatrovníčku pre toto konanie, ktorej však rovnako, ako opatrovníkovi žalovanému, bez toho aby toto uznesenie zrušil, žiadnu písomnosť nedoručil, a nijako s ňou nekonal.

28. Keďže súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav, ktorý bol nedostatočným podkladom pre spravodlivé rozhodnutie vo veci, a svoje rozhodnutie neodôvodnil tak, ako mu to ukladá Civilný sporový poriadok, čím účastníkom možno konať pred súdom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ustanoveniami § 365 ods. 1 písm. h), f), b) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie, v ktorom súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

29. Uvedené uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).